

Before I die I want to.....

แคนดี้ ชาง (Candy Chang) เป็นศิลปินที่อาศัยอยู่ในเมืองนิวยอร์กสตัน ในชุมชนที่ได้ชื่อว่ามีสถาปัตยกรรมสวยงามที่สุดแห่งหนึ่ง แต่อาคารบ้านเรือนที่สวยงามเหล่านั้นก็ถูกทิ้งให้รกร้างว่างเปล่าอย่างน่าเสียดาย

เธอคิดอยู่เสมอว่าในฐานะศิลปิน เธอน่าจะทำอะไรบางอย่างเพื่อให้ชุมชนแห่งนี้มีชีวิตชีวาขึ้นบ้าง

ความโศกเศร้าใจจากการสูญเสียบุคคลที่เธอรัก ทำให้ในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 2011 แคนดี้ ชางตัดสินใจทำโครงการศิลปะชุมชนขึ้น เธอหาสีผนังบ้านร้างแถวละแวกบ้านให้เป็นกระดานดำบานใหญ่และเขียนว่า

“Before I die I want to _____” หรือ “ก่อนที่ฉันตาย ฉันอยากจะ _____”

ยังไม่ทันที่เธอกับเพื่อนๆ จะติดตั้งกำแพงกระดานดำนั้นเสร็จ ผู้คนที่เดินผ่านไปมาก็พากันหยุดดูและเริ่มหยิบชอล์กสีที่วางไว้มาเขียนความใฝ่ฝันของตนเองลงในช่องว่าง

แคนดี้ ชางไม่รู้ว่ามันจะเกิดอะไรขึ้นบ้างกับกำแพงกระดานดำใบใหญ่ที่เธอติดตั้งไว้กลางชุมชน แต่ในวันรุ่งขึ้น เมื่อเธอไปดูที่กำแพงก็พบว่า มันเต็มไปด้วยความใฝ่ฝันและความปรารถนาของผู้คน

ก่อนฉันตาย ฉันอยากจะเป็นพ่อที่ดี.... ก่อนฉันตาย ฉันอยากจะได้คนดนตรีให้คนทั้งโลก... ก่อนฉันตาย ฉันอยากจะทำหนังสือนิทานเด็ก... ก่อนฉันตาย ฉันอยากจะได้เดินทางไปทุกทวีปทั่วโลก... ก่อนฉันตาย ฉันอยากจะได้กอดเธออีกสักครั้ง สำหรับแคนดี้ ชาง

กระดานดำและข้อความที่ผู้คนมาเขียนไว้นี้ไม่ได้เป็นเพียงศิลปะที่ทุกคนร่วมกันสร้างสรรค์ขึ้น แต่มันยังเป็นพื้นที่สาธารณะสำหรับการแบ่งปันความฝัน เธอบอกว่า การได้มีโอกาสมาเขียนตรงหน้ากระดานและเขียนสิ่งที่เราคิดฝันนี้มันทำให้ชีวิตของแต่ละคนชัดเจนยิ่งขึ้นว่า

แต่ละวันเราจะมีชีวิตไปเพื่ออะไร

แคนดี้ ชางบอกว่า มันง่ายมากที่เราจะหลงไปกับภารกิจจู้จุกจิกในแต่ละวันจนลืมไปว่า เรามีชีวิตอยู่เพื่ออะไรกันแน่

กว่าเราจะรู้สึกตัวอีกครั้ง บางเรื่องก็สายเกินไปที่จะกลับไปแก้ไข

กระดานดำบานใหญ่จึงเป็นเหมือนเครื่องเตือนสติให้เรารู้ตัวอยู่เสมอว่า ชีวิตของเราจะสิ้นสุดลงในอีกไม่นานนัก เป็นกระดานแห่งมรณสติที่ทำให้เราดำเนินชีวิตอยู่บนความไม่ประมาท

หลังจากการโพสต์ภาพของโครงการไปในอินเทอร์เน็ต โครงการก็แพร่กระจายออกไปทั่วโลก มีผู้คนและองค์กรต่างๆ นำเอาแนวคิดนี้ไปประยุกต์ใช้มากมายกว่า 20 ประเทศและข้อความที่มีการเขียนกันบนกำแพงถูกรวบรวมเป็นหนังสือที่ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง

เพราะมันเป็นความฝัน เป็นแรงบันดาลใจของผู้คนที่ทำให้เขารู้สึกว่า เรามีชีวิตอยู่ทุกวันนี้เพื่ออะไร

ถ้าเรายืนต่อหน้ากำแพงนี้ เราคิดว่าเราจะเขียนความฝันของเราอย่างไร อะไรคือแรงบันดาลใจของเรา และอะไรคือ “งานบันดาลใจ” ที่เราคิดว่า เมื่อลมหายใจสุดท้ายของเรามาถึง เราจะภาคภูมิใจกับสิ่งที่เราสร้างสรรค์นั้นได้มากที่สุด